

๕๔ ดูหมิ่น

ส่วนเมตตาพรหมวิหาร ให้เลิกดูหมิ่นกันเสีย ไม่ให้ดูหมิ่นอะไรๆ ในที่เขาหรือในที่ใดๆ ไม่ดูหมิ่นทั้งนั้น ถ้าเลิกดูหมิ่นเสียเช่นนี้นั้นแหละจะกลับเป็นคนดีกับเขาได้

บางทีดูหมิ่นเขาไม่รู้ตัวว่าดูหมิ่นเขา ดูหมิ่นเป็นอย่างไร? คำดูหมิ่นนะ เขาเล็กกว่าสู้ไม่ได้ พูดเอาตามชอบใจ ว่าเอาตามชอบใจ ไม่ไผ่เพราะ พูดอย่างกักขะ หยาบช้ากล้าแข็ง บ้างด่าว่าเขาต่างๆ ชอบบอกชอบใจ เหล่านี้เรียกว่าดูหมิ่นเขาอยู่แล้ว

ถึงเขาจนก็ดูหมิ่น พูดไม่เคารพการระในกันและกัน พูดใช้เสียงกระด้าง ไม่น่าฟัง ถ้อยคำเหล่านั้น ตวาดขู่ด้วยประการต่างๆ เหล่านี้ดูหมิ่นเขา

อาการลักษณะดูหมิ่นเป็นข้อสำคัญนัก เขาจึงได้ยืนยันไว้ว่า เรือนยอดที่จะทำลายลงด้วยไฟไหม้นะ เพราะไหม้แต่เรือนย่อยขึ้นไป กระทบกระท่อมที่ปลูกอยู่ข้างๆ เรือนยอดนั้นแหละ ไหม้เรือนเล็กๆ ขึ้นก่อน แล้วก็ไปไหม้เรือนยอดนั้นฉันใดก็ดี แง่นี้แหละความร้อนเกิดจากชั้นน้อยขึ้นมาไหม้เรือนยอดได้

เจ้าครองประเทศหรือผู้ครองประเทศจะได้รับความอับปาง เกิดปฏิกิริยาขึ้นก็เพราะผู้ใหญ่ดูหมิ่นผู้น้อย หรือไม่ฉะนั้นผู้น้อยเมื่อถูกดูหมิ่นดูถูกด้วยประการใดประการหนึ่งก็จำเอาไว้ ได้สมัครพรรคพวกมากขึ้นก็ลงโทษผู้ใหญ่อะไรเหมือนในคอมมิวนิสต์บัดนี้ ที่จะเกิดลูกหลานกันใหญ่โตเช่นนี้ เพราะผู้ชั้นสูงดูหมิ่นผู้ต่ำ คนมั่งมีดูถูกคนจน

จากพระธรรมเทศนาเรื่อง “กรณีเมตตาสูตร”

๑ มิถุนายน ๒๕๓๗